

Academic Article

Guidelines for Integrating Thai Culture in English Language Teaching: Cultivating Global Citizens with Intercultural Communicative Competence

Nattida Pattaraworathum

Ph.D. (Modern Languages and Linguistics), Lecturer

Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University

Ruedeerath Chusanachoti*

Ph.D. (Curriculum, Instruction and Educational Policy), Assistant Professor

Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University

*Corresponding author: E-mail ruedeerath.c@chula.ac.th

Received: May 8, 2025/ Revised: December 31, 2025/ Accepted: January 27, 2026

Abstract

Developing essential learner competencies, particularly intercultural communicative competence, requires English language teachers to possess necessary knowledge and skills. Since intercultural communicative competence is considered the fifth skill in English language learning, culture is an important element of effective English language education. Therefore, English teachers should not only develop students' language skills but also foster cultural awareness to help them navigate different social contexts. This cultural knowledge is not supplementary content. Rather, it is fundamental to guiding students in exploring their own culture while adapting their language use for effective intercultural communication. By fostering cultural awareness alongside language skills, teachers equip learners with the necessary competencies to become engaged global citizens.

However, since English classrooms often emphasize linguistic aspects, there is a clear need for practical guidance on integrating culture into language instruction. This article presents guidelines for integrating Thai culture into English language teaching through language activities. The guidelines include setting clear objectives, selecting culturally relevant materials, and designing meaningful activities that connect learning to real-life experiences. By incorporating Thai culture into English language activities, teachers can establish meaningful connections between cultural learning and language development, which in turn fosters essential intercultural communicative competence for effective communication.

Keywords: Cultural teaching, English language teaching, Integrated language activities, Intercultural communicative competence, Intercultural citizenship

บทความวิชาการ

แนวทางการบูรณาการวัฒนธรรมไทยในการสอนภาษาอังกฤษ: การสร้างพลเมืองโลกที่มีสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

ณัฐธิดา ภัทรวรรณ

ปร.ด. (ภาษาสมัยใหม่และภาษาศาสตร์), อาจารย์

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฤติรัตน์ ชุชนะโชติ*

ปร.ด. (หลักสูตร การสอนและนโยบายการศึกษา), ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

*ผู้ประสานงาน: E-mail ruedeerath.c@chula.ac.th

วันรับบทความ: 8 พฤษภาคม 2568/ วันแก้ไขบทความ: 31 ธันวาคม 2568/ วันตอบรับบทความ: 27 มกราคม 2569

บทคัดย่อ

การพัฒนาสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน โดยเฉพาะสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม จำเป็นต้องอาศัยความรู้และทักษะของครูเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจัดเป็นทักษะที่ 5 ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ วัฒนธรรมจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการศึกษาภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ครูไม่เพียงแต่ต้องพัฒนาทักษะทางภาษาให้กับผู้เรียนเท่านั้น แต่ยังต้องส่งเสริมความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวและสื่อสารในบริบทที่หลากหลายได้ ความรู้ทางวัฒนธรรมไม่ใช่เนื้อหาเสริม หากแต่เป็นรากฐานที่สำคัญต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สำรวจวัฒนธรรมของตนเอง พร้อมกับปรับใช้ภาษาของตนเพื่อการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการส่งเสริมความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมควบคู่ไปกับทักษะทางภาษา ครูจึงสามารถเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีสมรรถนะที่จำเป็น อันจะนำไปสู่การเป็นพลเมืองโลก

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมักมุ่งเน้นไปที่องค์ประกอบทางภาษาเป็นหลัก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีแนวทางการปฏิบัติสำหรับการบูรณาการวัฒนธรรมลงในการสอนภาษา บทความนี้จะนำเสนอแนวทางการบูรณาการวัฒนธรรมไทยในการสอนภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมทางภาษา โดยแนวทางดังกล่าวประกอบด้วย การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน การเลือกสื่อการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม และการออกแบบกิจกรรมที่มีความหมายและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ในชีวิตจริงของผู้เรียน ด้วยการบูรณาการวัฒนธรรมไทยในกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ ครูจะสามารถสร้างความเชื่อมโยงที่มีความหมายระหว่างการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและการพัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่งเป็นการส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การสอนวัฒนธรรม การสอนภาษาอังกฤษ กิจกรรมภาษาแบบบูรณาการ สมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ความเป็นพลเมืองระหว่างวัฒนธรรม

บทนำ

ในโลกปัจจุบันนี้ ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ ทำให้การสื่อสารเป็นไปอย่างแพร่หลายและสะดวกรวดเร็ว ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มักถูกใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาแตกต่างกัน (Galloway & Rose, 2015; Seidlhofer, 2011) ด้วยเหตุที่ภาษาอังกฤษมีความสำคัญในฐานะที่เป็นสื่อกลางในการรับและถ่ายทอดข้อมูลระหว่างการสื่อสาร ภาษาอังกฤษจึงถูกจัดให้เป็นหนึ่งในภาษาที่สำคัญและได้รับการบรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษาของหลายประเทศทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในรายวิชาบังคับของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Kirkpatrick, 2011, 2014)

ในบริบททางการศึกษาของประเทศไทยนั้น ภาษาอังกฤษจัดเป็นภาษาต่างประเทศที่มีสำคัญเป็นอันดับแรก โดยจะเห็นได้จากหลักสูตรการศึกษาของชาติที่ใช้ในปัจจุบัน ได้แก่ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กำหนดให้ผู้เรียนทุกคนต้องศึกษาภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (Ministry of Education, 2008; Office of the Basic Education Commission, 2021) อย่างไรก็ตาม กระทรวงศึกษาธิการมีการปรับปรุงมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ ดังนั้นจึงได้มีการจัดทำกรอบหลักสูตรฉบับร่างขึ้นใหม่ โดยมีลักษณะเป็นหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้เหมือนกัน แต่มีความแตกต่างที่สำคัญ ได้แก่ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรอิงมาตรฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณภาพอย่างน้อยตามที่มาตรฐานกำหนด ส่วน (ร่าง) กรอบหลักสูตร ฉบับปรับปรุงเป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะพื้นฐานอย่างทั่วถึง และส่งเสริมให้พัฒนาสมรรถนะเพิ่มเติมตามความสามารถส่วนบุคคล (Office of the Basic Education Commission, 2021) การปรับปรุง (ร่าง) กรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2566 นี้ยังส่งผลต่อการปรับลดจำนวนตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเมื่อเปรียบเทียบกับหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 ที่มีตัวชี้วัดทั้งหมด 2,165 ตัวชี้วัด ปัจจุบัน คงเหลือตัวชี้วัดทั้งหมด 2,056 ตัวชี้วัด โดยแบ่งเป็นตัวชี้วัดระหว่างทาง 1,285 ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดปลายทาง 771 ตัวชี้วัด (Office of the Basic Education Commission, 2021; Surat Thani Primary Educational Service Area Office 2, 2025)

นอกจากนี้ (ร่าง) กรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยังระบุไว้ด้วยว่าผู้เรียนควรมีสมรรถนะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ การดำรงชีวิตและการทำงาน โดยสมรรถนะการสื่อสาร (Communication: CM) จัดเป็นหนึ่งในสมรรถนะหลัก 6 ประการที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนควรมีความสามารถที่จะสื่อสารโดยใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสื่อดิจิทัลบนความเข้าใจ ความเคารพในความคิดเห็นและวัฒนธรรมที่แตกต่างได้เป็นอย่างดี (Office of the Basic Education Commission, 2021) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ไม่ว่าหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะมีการพัฒนาตามแนวคิดการจัดการศึกษาที่แตกต่างกันอย่างไรก็ตาม ภาษาและวัฒนธรรมยังคงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนของประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม แม้ว่า (ร่าง) กรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ระบุอย่างชัดเจนให้สมรรถนะการสื่อสารรวมถึง "การรับส่งสารบนพื้นฐานความเข้าใจและความเคารพในความคิดเห็นและวัฒนธรรมที่แตกต่าง" (Office of the Basic Education Commission, 2021) แต่การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนยังคงมุ่งเน้นไปที่องค์ประกอบทางภาษา เช่น ไวยากรณ์ หรือทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน เป็นหลัก (Pattaraworathum, 2021) จึงอาจส่งผลให้ผู้เรียนขาดความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของตนเอง ความตระหนักรู้ด้านวัฒนธรรม และสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม เพราะความตระหนักรู้ด้านวัฒนธรรมโดยเฉพาะวัฒนธรรมของตนเองนี้เป็นรากฐานสำคัญในการสร้างตัวตนและการสื่อสารกับบุคคลต่างวัฒนธรรมด้วยความเห็นอกเห็นใจและความเคารพ ด้วยเหตุนี้ ครูภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญในการหาแนวทางการบูรณาการวัฒนธรรมไทยในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมบนพื้นฐานของเอกลักษณ์ความเป็นไทย อันจะนำไปสู่การเป็นพลเมืองโลกที่เข้มแข็ง และสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ประเทศและโลกอย่างยั่งยืน (Byram &

ความหมายของวัฒนธรรมและองค์ประกอบของวัฒนธรรมในบริบทการศึกษาภาษาอังกฤษ

ในบริบททางการศึกษาภาษาอังกฤษ นักการศึกษาได้ให้คำจำกัดความของคำว่าวัฒนธรรมไว้อย่างหลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวคิดทางการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรม อย่างไรก็ตาม ในบริบททางการศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศนั้น ความหมายโดยทั่วไปของวัฒนธรรม ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และเจตคติใด ๆ ก็ตามที่มีต่อบุคคลที่อยู่ในกลุ่มสังคมเฉพาะหรือชนชาตินั้น ๆ (Byram, 2011; Wagner & Byram, 2017) โดยองค์ประกอบของวัฒนธรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้นมักอ้างอิงตามมาตรฐานระดับชาติสำหรับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของประเทศสหรัฐอเมริกา (National Standards in Foreign Language Education Project, 1996) ที่ได้ระบุว่า วัฒนธรรมมีองค์ประกอบอยู่ 3 ส่วน ได้แก่

1. มุมมองทางวัฒนธรรม (Cultural perspectives) เช่น ความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติ และข้อสันนิษฐาน ที่มีร่วมกันของสมาชิกในวัฒนธรรมนั้น
2. แนวปฏิบัติทางวัฒนธรรม (Cultural practices) หมายถึง แบบแผนของพฤติกรรมอันเป็นที่ยอมรับของสังคม และวิธีการปฏิบัติตามขั้นตอนของวัฒนธรรม เช่น พิธีกรรมเปลี่ยนผ่าน การใช้รูปแบบวาจากรรม
3. ผลผลิตทางวัฒนธรรม (Cultural products) หมายถึง สิ่งของที่จับต้องได้ (เช่น ภาพวาด วรรณกรรม) และจับต้องไม่ได้ (เช่น เรื่องเล่า พิธีกรรม หรือระบบการศึกษา)

ความสำคัญและเป้าหมายหลักในการเรียนการสอนวัฒนธรรมในการศึกษาภาษาอังกฤษ

แม้ว่าทฤษฎีและวิธีการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนั้นเริ่มพัฒนาขึ้นในช่วงยุค 1960 แต่แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural communication) เริ่มเป็นที่ยอมรับและแพร่หลายในบริบททางการศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในช่วงยุค 1990 ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (Risager, 2007) ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ศาสตร์การสอนวัฒนธรรมในการศึกษาภาษาอังกฤษนั้นยังเป็นเรื่องที่ค่อนข้างใหม่เมื่อเทียบกับการจัดการเรียนการสอนด้านอื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม การสอนวัฒนธรรมในชั้นเรียนภาษาอังกฤษนั้นเป็นสิ่งจำเป็น และมีความสำคัญเปรียบเสมือนทักษะที่ 5 ของผู้เรียน นอกเหนือจากทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (Tomalin, 2008; Al-Rifa'i et al., 2021) เนื่องจากทักษะทางด้านวัฒนธรรมนี้ได้มอบกรอบความคิดและเทคนิคที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับเปลี่ยนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง และเพื่อให้สามารถสื่อสารในบริบทที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่จะทำความเข้าใจและซาบซึ้งถึงคุณค่า วิถีปฏิบัติ และคุณสมบัติที่เป็นลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมอื่น ๆ อันจะเป็นการทำให้ผู้เรียนยอมรับความแตกต่าง มีความยืดหยุ่น และอดทนอดกลั้นต่อวิถีปฏิบัติที่อาจมีความแตกต่างไปจากของตน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทัศนคติดังกล่าวสามารถแสดงออกได้ผ่านทางการใช้ภาษาของผู้เรียน (Chamberlain, 2004; Tomalin, 2008) โดยเฉพาะเมื่อผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์และอัตลักษณ์ของตนเอง ซึ่งมีส่วนช่วยลดความลังเลและเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารในบริบทของผู้เรียนและครูฝึกหัดไทย และสอดคล้องกับแนวคิดสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่มองว่าภาษา วัฒนธรรม และอัตลักษณ์ไม่อาจแยกออกจากกันได้ (Matyakhani et al., 2024.)

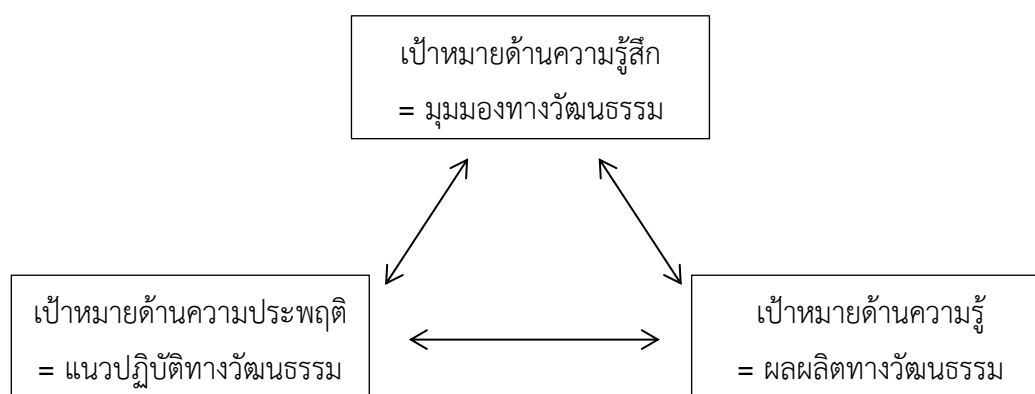
ด้วยเหตุนี้ วิธีการและสื่อการสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมในบริบทของการศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศจึงมักถูกนำมาใช้และดำเนินการในภาษาปลายทาง เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสัมผัสกับความเป็นจริงทางวัฒนธรรม ตลอดจนเพิ่มพูนความเข้าใจของผู้เรียนเพื่อให้สามารถเข้าถึงมิติทางวัฒนธรรมของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างครอบคลุมมากขึ้นจากหลากหลายมุมมอง (Bennett, 1997; Tomalin & Stempleski, 1993; Rohmani & Andriyanti, 2022) โดยเป้าหมายหลักของการสอนการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมนั้นมีอยู่ 3 ประการ (Chamberlain, 2004) ได้แก่

1. เป้าหมายด้านความรู้ หมายถึง การเพิ่มคลังความรู้ของผู้เรียน
2. เป้าหมายด้านความรู้สึก หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้เรียน โดยพัฒนาให้ผู้เรียนมีใจที่เปิดกว้าง มีความอดทน การยอมรับ และความตระหนักรู้
3. เป้าหมายด้านความประพฤติ หมายถึง ผู้เรียนเรียนสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำในสภาพแวดล้อมใหม่

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของวัฒนธรรมตามแนวคิดทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและเป้าหมายหลักของการสอนการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม จะเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์และสอดคล้องกันอย่างมาก โดยครูสามารถนำเป้าหมายด้านความรู้มาเทียบเคียงกับการสอนเกี่ยวกับผลผลิตทางวัฒนธรรมเพื่อเพิ่มคลังความรู้ของผู้เรียน เป้าหมายด้านความรู้สึกมาเทียบเคียงกับการสอนมุมมองทางวัฒนธรรมเพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้เรียน และเป้าหมายด้านความประพฤติมาเทียบเคียงกับการสอนแนวปฏิบัติทางวัฒนธรรมเพื่อให้ผู้เรียนแสดงออกได้อย่างเหมาะสม หากเปรียบเทียบแบบนี้แล้ว จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบแต่ละส่วนในการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมนั้นมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกันรอบด้าน ดังปรากฏในภาพประกอบ 1 ครูสามารถนำองค์ประกอบเหล่านี้มาใช้ในการกำหนดเป้าหมายและเนื้อหาของการจัดการเรียนรู้วัฒนธรรมในชั้นเรียนภาษาอังกฤษได้

ภาพประกอบ 1

ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 3 ส่วนของวัฒนธรรมในบริบททางการศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และเป้าหมายหลัก 3 ประการของการสอนการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

ดัดแปลงจาก: The 3P framework (National Standards in Foreign Language Education Project, 1996)

อย่างไรก็ตาม หนึ่งในแนวคิดการสอนวัฒนธรรมในปัจจุบันมีเรื่องของความเป็นพลเมืองระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural citizenship) ซึ่งแนวคิดนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดอื่น ๆ เช่น ความเป็นพลเมืองโลก (Global citizenship) สมรรถนะระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural competence) หรือ ความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม (Cultural awareness) ความเป็นพลเมืองระหว่างวัฒนธรรมนี้มีพื้นฐานมาจากสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม แต่ครูควรมุ่งจัดการเรียนการสอนที่เน้นความคิดเชิงวิพากษ์และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเชื่อมโยงกับกิจกรรมและการปฏิบัติในโลกแห่งความเป็นจริง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของสังคมที่มีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น (Wagner & Byram, 2017)

เนื่องจากแนวทางการศึกษาภาษาอังกฤษของประเทศไทยในปัจจุบันมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองโลกที่มีสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมบนพื้นฐานความเข้าใจและความเคารพต่อความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Office of the Basic Education Commission, 2021) ครูภาษาอังกฤษจึงไม่ควรมุ่งเน้นแต่การสอนภาษา หรือ สอดแทรกเพียงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และละเลยการสอนวัฒนธรรมไทยในชั้นเรียน บนสมมุติฐานว่าผู้เรียนมี

ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของตนเองดีอยู่แล้ว (Pattaraworathum, 2021) เพราะการเพิกเฉยต่อวัฒนธรรมของผู้เรียนสามารถนำไปสู่การขาดความเข้าใจ ขาดความภูมิใจและไม่เห็นคุณค่าในอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนเอง ซึ่งจะกลายเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของผู้เรียน แต่หากครูส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจและมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของตนเอง ผู้เรียนจึงจะสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ครูจำเป็นต้องบูรณาการทักษะการสื่อสารกับความเข้าใจและความตระหนักรู้ด้านวัฒนธรรมของผู้เรียน ทั้งวัฒนธรรมของผู้อื่นและตนเอง (Pattaraworathum, 2025; Sitthitikul & Prapinwong, 2020) เพราะการมีความรู้และการเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมของตนเองนั้นเป็นรากฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะดังกล่าว ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ครูจึงไม่ควรมุ่งเน้นเพียงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเท่านั้น แต่ควรสอนทักษะการปฏิบัติตนและกลวิธีการปรับเปลี่ยนภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม รวมทั้งมุมมองทางวัฒนธรรมที่หลากหลายทั้งจากท้องถิ่นและต่างชาติ การสอนตามเป้าหมายให้ครอบคลุมองค์ประกอบหลักเหล่านี้ โดยให้ความสำคัญเท่าเทียมกันต่อวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมต่างชาติ จะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักรู้และเข้าใจเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของวัฒนธรรมต่าง ๆ ส่งผลให้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมในบริบทการศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

นักการศึกษา (Hadley, 2001; Seelye, 1993; Tomalin & Stempleski, 1993) ได้เสนอแนวทางวิธีการและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมในการศึกษาภาษาอังกฤษ เช่น การสร้างพื้นฐานภาพรวมเบื้องต้น โดยนำเสนอวัฒนธรรมเป้าหมายผ่านการใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนและในรูปแบบที่ดึงดูดใจ เช่น การใช้สื่อภาพ เสียงเพลงที่บันทึกไว้ วัสดุของจริง รวมทั้งการใช้กระดานข่าวและการจัดแสดง เพื่อแสดงภาพถ่ายบทความ และสื่อวัฒนธรรมอื่น ๆ รวมถึงวัตถุจริงที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม นอกจากนี้ ครูยังสามารถใช้การบรรยายวัฒนธรรมแล้วให้ผู้เรียนจดบันทึกคำอธิบาย การให้ผู้เรียนเปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม การให้ผู้เรียนค้นคว้าเพื่อนำเสนอในชั้นเรียน การนำเสนอข้อมูลของวัฒนธรรมเป้าหมายโดยผู้ให้ข้อมูลที่เป็นเจ้าของภาษา การสัมภาษณ์เจ้าของภาษาผ่านเทปบันทึกเสียงหรือวิดีโอ และการอภิปรายหัวข้อหรือประเด็นทางวัฒนธรรมที่มีประเด็นหลักคล้ายกันในทั้งสองวัฒนธรรมผ่านการใช้ภาษาอังกฤษ และงานภาคสนาม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างชาติผ่านประสบการณ์ตรงควบคู่กับการให้ผลสะท้อนกลับ เป็นต้น

แม้ว่า วิธีการและสื่อการเรียนรู้เหล่านี้มุ่งส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมต่างชาติก็ตาม แต่ครูสามารถประยุกต์ใช้วิธีการเดียวกันนี้ให้สอดคล้องกับสภาพบริบท เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของผู้เรียนได้ ซึ่งการบูรณาการวัฒนธรรมไทยในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมของตนเอง ขณะเดียวกันก็พัฒนาทักษะในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในบทความนี้ ผู้เขียนมุ่งเน้นที่การนำเสนอแนวทางการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารของผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่บูรณาการวัฒนธรรมไทยเข้าด้วยกัน อันจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษบนพื้นฐานของความตระหนักรู้ทางด้านวัฒนธรรมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการวัฒนธรรมไทยโดยใช้กิจกรรมทางภาษา

เมื่อครูนำแนวทางวิธีการและสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมในการศึกษาภาษาอังกฤษที่ได้กล่าวไว้ในเบื้องต้นมาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้เรียน ครูสามารถนำเสนอวัฒนธรรมไทยผ่านกิจกรรมทางภาษา โดยการใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลต่าง ๆ ที่นำเสนอเรื่องราวในชีวิตประจำวัน โดยครูสามารถปรับใช้แนวทางการเชื่อมโยงการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมเข้ากับทักษะทางภาษาอังกฤษที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

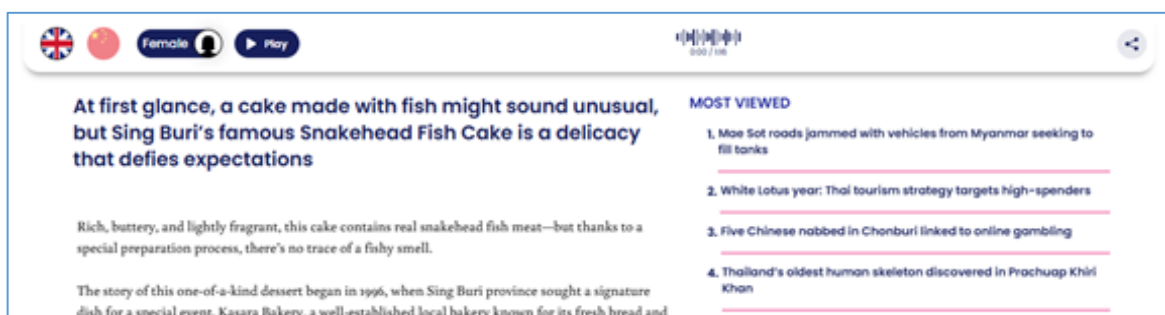
1. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และการเลือกเนื้อหาและสื่อที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม

ครูกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์การเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอน โดยพิจารณาว่าตนเองต้องการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนในด้านใด จากนั้นครูพิจารณาสื่อต่าง ๆ ที่ผู้เรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน เช่น สื่อภาพหรือเสียงจากเว็บไซต์ต่าง ๆ หรือจากสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก อิน스타그램 ทวิตเตอร์ (หรือเอ็กซ์) และติ๊กต็อก เพื่อมาใช้ในการบูรณาการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากการนำเนื้อหาในสื่อที่ผู้เรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวันต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมจะเป็นการดึงพื้นความรู้ของผู้เรียนและดึงดูดความสนใจของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนได้ (Matyakhani et al., 2025)

อย่างไรก็ตาม ชาวท้องถิ่นที่มีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมภาษาเพื่อบูรณาการวัฒนธรรมไทยในชั้นเรียนภาษาอังกฤษได้ดี เนื่องจากเรื่องราวต่าง ๆ ที่เผยแพร่ในสื่อเหล่านี้มีความหลากหลายทั้งในรูปแบบที่เป็นเว็บไซต์และสื่อสังคมออนไลน์ อีกทั้งบางเว็บไซต์สามารถเลือกได้ว่าจะให้เสียงอ่านที่ปรากฏเป็นเสียงผู้ชายหรือผู้หญิงอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากภาพประกอบ 2 ที่แสดงเนื้อหาพร้อมเสียงอ่านเกี่ยวกับเค้กปลาช่อนของจังหวัดสระบุรี จากคอลัมน์ Life ในเว็บไซต์ The Nation ที่นำเสนอในวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568 (Adair, 2025) โดยจากสื่อดังกล่าว ครูอาจกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เช่น ให้นักเรียนฟังแล้วบอกใจความสำคัญจากข่าวได้อย่างถูกต้อง หรือให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกจากการฟังข่าวได้อย่างเหมาะสม หรือให้นักเรียนวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมอาหารในแต่ละท้องถิ่น ในไทยและต่างประเทศ เป็นต้น ดังนั้นครูจึงสามารถเลือกนำเนื้อหา รวมทั้งภาพและเสียงมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายตามบริบทของตนเอง

ภาพประกอบ 2

ภาพเนื้อหา Thailand's unique Snakehead Fish Cake of Sing Buri

แหล่งที่มา: Adair (2025)

2. การออกแบบกิจกรรมที่มีความหมายและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ในชีวิตจริงของผู้เรียน

ในบทความนี้ ผู้เขียนขอยกตัวอย่างการสร้างกิจกรรมทางภาษา โดยการเลือกสื่อเนื้อหาจากเว็บไซต์ที่เป็นข่าวท้องถิ่นที่มีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ โดยผู้เขียนเลือกข่าวบัวขาวเตรียมแสดงมวยไทยในโอลิมปิก ปารีส 2024 ที่นำเสนอในวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2567 จากเว็บไซต์บางกอกโพสต์ (Bangkok Post, 2024a) เนื่องจากภาพรวมของสื่อเนื้อหานี้นอกเหนือไปจากเป็นเรื่องกีฬาโอลิมปิกที่จัดเป็นวัฒนธรรมร่วมสมัยแล้ว ยังมีความเกี่ยวข้องกับนายบัวขาว บัญชาเมฆ ผู้เป็นนักกีฬาไทยที่มีชื่อเสียง และมวยไทยจัดเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมที่เป็นที่รู้จักของคนหมู่มาก และหากพิจารณาลึกลงไปอีกจะพบว่า สื่อเนื้อหานี้ครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 3 ประการของวัฒนธรรม โดยครูสามารถเชื่อมโยงความรู้เกี่ยวกับผลผลิตทางวัฒนธรรม (บัวขาวในฐานะนักมวยและกีฬามวยไทย) กับแนวปฏิบัติทางวัฒนธรรม (เช่น การแสดงมวยไทย) ไปจนถึงมุมมองทางวัฒนธรรม (เช่น ค่านิยม หรือความเชื่อต่าง ๆ ในกีฬามวยไทย) ได้อีกด้วย ซึ่งครูสามารถจัดการเรียนการสอนบูรณาการเนื้อหาวัฒนธรรมไทยเข้ากับทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ (Anthony, 2018) ผ่านกิจกรรมทางภาษาได้ดังนี้

2.1. กิจกรรมการอ่าน

จากภาพประกอบ 3 ครูอาจให้ผู้เรียนได้พิจารณาคุณลักษณะของสื่อเนื้อหาในระดับผิวเผิน เช่น คำโคร่ง สี ประเภทตัวอักษร รูปแบบตัวอักษร ภาพประกอบ และอ่านหัวเรื่องก่อนเดาแหล่งที่มาของสื่อเนื้อหา หรือเดาเนื้อเรื่องที่กำลังจะอ่านจากหัวข้อข่าวหลัก และหัวข้อรอง จากนั้นครูสามารถให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องจากเนื้อเรื่อง โดยอาจจะเลือกคำศัพท์ขึ้นมาแล้วให้ผู้เรียนลองเดาความหมายของคำศัพท์และหน้าที่ของคำจากบริบท ครูสามารถให้ผู้เรียนตรวจสอบการเดาของตนเองว่าถูกต้องหรือไม่ โดยให้ผู้เรียนอ่านผ่าน ๆ ในเวลาที่กำหนดเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาและความหมายในภาพรวม

นอกจากนี้ ครูอาจให้ชุดคำถามสั้น ๆ โดยตั้งคำถามจากสื่อเนื้อหา เช่น ข่าวนี้เกี่ยวกับอะไร บุคคลในข่าวคือใคร ทำอะไร เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน และบุคคลในข่าวได้รับการเลือกเพราะอะไร เพื่อฝึกผู้เรียนให้อ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะอย่างรวดเร็วได้อีกด้วย

ภาพประกอบ 3

กิจกรรมการอ่านจากข่าวบัวขาวเตรียมแสดงมวยไทยในโอลิมปิกปารีส 2024

Buakaw to showcase Muay Thai at the 2024 Paris Olympics

Bangkok Post, PUBLISHED: 4 June 2024

Buakaw's role in the Olympic Games

Buakaw Banchamek is **undeniably** one of Thailand's most iconic figures in Muay Thai. Securing over 243 wins throughout his career, with 74 matches resulting in knockouts, Buakaw is an unstoppable force and Thailand's boxing legend.

Buakaw's **commitment** to promoting Muay Thai has helped the sport to gain more recognition and popularity. Through his active participation in events, demonstrations, and his boxing gym in Chiang Mai (Buakaw Village Gym), he not only promotes Muay Thai but also **inspires** the next generation of fighters.

His latest involvement with The International Federation of Muay Thai Associations (IFMA) will bring Muay Thai to the global stage. The IFMA announced that Buakaw will be performing a **traditional** Muay Thai **demonstration** at the upcoming 2024 Paris Olympics. Held in a specially constructed stadium at Club France, the event will include dedicated workshops, bringing in **athletes** from 24 countries, including Thailand. The Olympic Games will be held from July 26 until August 11, 2024.

Buakaw's Fight Records

Buakaw Banchamek (Sombat Banchamek), was born May 8, 1982. Like many Muay Thai **legends**, he began his career at a young age. He started training in his home province of

Key info:

- Name: Sombat Banchamek
- Nickname: Buakaw or "The White Lotus"
- Born: May 8th, 1982
- Nationality: Thai
- Known for: Muay Thai
- Instagram: @buakaw1
- YouTube: @buakawboxing

ดัดแปลงจาก: Bangkok Post (2024a)

นอกจากนี้ ครูยังสามารถออกแบบกิจกรรมการอ่านควบคู่กับการฟังได้ โดยครูนำสื่อเนื้อหาจากแหล่งดิจิทัลอื่น ๆ มาประกอบ เช่น นำเสียงข่าวจากตึกตอกมาให้ผู้เรียนฟัง แล้วให้เขียนเติมคำศัพท์หรือคำตอบในช่องว่าง

ก่อนจะรับชมภาพพร้อมคำบรรยายเนื้อหาข่าวตามภาพประกอบ 4 กิจกรรมการอ่านต่าง ๆ ในลักษณะนี้จะช่วยเพิ่มพูนความรู้เบื้องต้นทางด้านผลผลิตทางวัฒนธรรม เพิ่มแรงจูงใจของผู้เรียนในการเรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียน เนื่องจากเนื้อหาทางภาษาและวัฒนธรรมนำมาจากสื่อในชีวิตประจำวันของผู้เรียน

ภาพประกอบ 4

กิจกรรมการอ่านและการฟังจากข่าวบัวขาวเตรียมแสดงมวยไทยในโอลิมปิกปารีส 2024

Listen to the clip and fill in the blanks.

In 2004, Buakaw received his first taste of international recognition when he won the K-1 MAX World Grand Prix tournament in _____, beating John Wayne Parr, Takayuki Kohiruimaki and previous champion Masato. His electrifying performance sparked widespread _____ and propelled the young fighter to popularity. The K-1 tournament was considered one of the _____ kickboxing organisations in the world, it pitted some of the best fighters from around the world to fight one another.

ดัดแปลงจาก: Bangkok Post (2024a; 2024b)

2.2. กิจกรรมการฟังและพูดเพื่อการสื่อสาร

ครูสามารถนำแนวคิดจากกิจกรรมการอ่านข้างต้นมาปรับใช้กับกิจกรรมการฟังและพูดเพื่อการสื่อสาร โดยครูอาจให้ผู้เรียนฟังเนื้อหาแล้วเขียนตอบคำถาม เช่น จากในภาพประกอบ 5 ก่อนสลับกันพูดถามตอบคำถามสั้น ๆ เพื่อขอข้อมูล และชี้แจงประเด็น หรือครูอาจให้ผู้เรียนฟังแล้วพูดสรุปเป็นประโยคสั้น ๆ จากข่าวที่ผู้เรียนได้ฟังจับใจความมาได้ โดยกิจกรรมการฟังและพูดเพื่อการสื่อสารลักษณะนี้ ผู้เรียนจะได้ฝึกการตัดสินใจว่าข้อมูลใดมีความเกี่ยวข้องกับการตอบคำถาม ครูสามารถให้ผู้เรียนลองฝึกตอบคำถามโดยอธิบายแนวคิดหลัก แนวคิดสนับสนุน และยกตัวอย่างประกอบเพิ่มเติมจากเรื่องที่ได้ฝึกด้วย เช่น ครูสามารถให้ผู้เรียนฝึกการสนทนาหรือแสดงบทบาทสมมติเพื่ออธิบายเกี่ยวกับบัวขาว (นักกีฬามวยไทย) หรือกีฬามวยไทยให้แก่ผู้สนใจ โดยครูอาจสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทยเพิ่มเติม หรืออาจให้ผู้เรียนวิเคราะห์เพิ่มเติมว่าผู้เรียนขาดความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อย่างไร และให้ผู้เรียนค้นคว้าเนื้อหา หรือคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กางเกงนักมวย (Boxing trunks) หรือ นวม (Boxing gloves) เป็นต้น

ภาพประกอบ 5

กิจกรรมการฟังและพูดเพื่อการสื่อสารจากข่าวบัวขาวเตรียมแสดงมวยไทยในโอลิมปิกปารีส 2024

Answer the questions from the news.

1. This news was about _____.
2. The person in the news was _____.
3. The news above happened in _____.
4. He was chosen to be in the Olympics because _____.
5. He was one of Muay Thai legends because _____.

นอกจากนี้ ครูสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านการคิดวิเคราะห์ และการอภิปรายในหัวข้อทางวัฒนธรรม หรือประเด็นที่เกี่ยวข้อง โดยผู้เรียนอาจลองเปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่างระหว่าง

ผลผลิตทางวัฒนธรรม (เช่น มวยไทยกับกีฬาพื้นบ้านชนิดอื่น ๆ หรือกีฬาประจำชาติต่าง ๆ) แนวปฏิบัติทางวัฒนธรรม (เช่น การแสดงมวยไทยกับการแสดงกีฬาอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็กีฬาของไทยหรือของต่างชาติ) หรือมุมมองทางวัฒนธรรม (เช่น ค่านิยม หรือความเชื่อต่าง ๆ ในการแสดงมวยไทยกับการแสดงกีฬาอื่น ๆ) ซึ่งครูสามารถเลือกปรับระดับความยากง่ายของหัวข้อ ระดับความซับซ้อนของภาษา กระบวนการคิด และรูปแบบการมีปฏิสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม ในการอภิปรายหัวข้อทางวัฒนธรรมครูควรเน้นย้ำแก่ผู้เรียนว่า วัฒนธรรมทุกวัฒนธรรมต่างก็มีอัตลักษณ์ และเป็นที่ยอมรับร่วมกันของสมาชิกในสังคมนั้น ๆ ดังนั้น ถึงแม้วัฒนธรรมจะมีความแตกต่าง แต่ทุกวัฒนธรรมต่างก็มีคุณค่าของตนเอง ผู้เรียนจึงควรระมัดระวังการตัดสินผู้อื่นจากการคิดแบบเหมารวม เพราะการเหมารวม (Stereotype) คือ ความเชื่อที่สามารถส่งผลต่อการรับรู้ที่มีต่อวัฒนธรรม หรือกลุ่มคนต่าง ๆ ในสังคมที่แตกต่างออกไปจากของตน และความคิดนั้นอาจไม่เป็นความจริงเสมอไป

ด้วยแนวทางนี้ ครูสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียนควบคู่ไปกับความรู้ ทักษะและเจตคติที่จำเป็นต่อการตัดสินใจและการปฏิบัติอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง (เช่น มารยาทในการชมกีฬา ปัญหาการพนันในวงการกีฬามวยไทย) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ รวมถึงพัฒนาผู้เรียนให้มีใจเปิดกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความอดทนต่อความแตกต่าง ยอมรับความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรม และมีความตระหนักรู้วัฒนธรรมทั้งของตนเองและผู้อื่นเพิ่มมากยิ่งขึ้น

2.3. กิจกรรมการเขียน

จากกิจกรรมข้างต้นที่กล่าวมา ครูสามารถนำมาต่อยอดเพื่อฝึกให้ผู้เรียนเขียนเนื้อหาสั้น ๆ เกี่ยวกับนักกีฬา (หรือบุคคลอื่น) ที่ตนเองชื่นชอบ โดยครูอาจกำหนดรูปแบบการเขียนในเบื้องต้นให้แก่ผู้เรียนตามที่ได้พบจากกิจกรรมการอ่านก่อนตามภาพประกอบ 6 เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองควรเขียนข้อมูลเกี่ยวกับอะไรบ้าง อย่างไรก็ตาม ครูสามารถให้ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลและค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อประกอบการเขียนโครงร่างของตนได้ โดยผู้เรียนควรมีการใส่แหล่งอ้างอิงข้อมูลด้วย วิธีนี้นอกจากจะเป็นการฝึกทักษะการค้นคว้าและการคิดเชิงวิพากษ์ของผู้เรียนแล้ว ยังช่วยปลูกฝังจริยธรรมของผู้เรียนอีกด้วย เพราะผู้เรียนได้เรียนรู้การวิเคราะห์ การประเมินค่า และการรับรองความน่าเชื่อถือของแนวคิดหรือข้อมูล และการให้เกียรติเจ้าของผลงานอย่างเหมาะสม

ภาพประกอบ 6

กิจกรรมการเขียนจากข่าวข่าวเตรียมแสดงมวยไทยในโอลิมปิกปารีส 2024

It's your turn! Let's share about your favorite sportsperson.

Key info:

- Name: _____
- Nickname: _____
- Born: _____
- Nationality: _____
- Known for: _____
- Instagram: _____

Source: _____

นอกจากนี้ ครูอาจพัฒนากิจกรรมการเขียนให้มีรูปแบบที่แตกต่างออกไป ยกตัวอย่างเช่น ครูอาจให้ผู้เรียนเขียนเกี่ยวกับกีฬาชนิดอื่น ๆ ของไทยที่ผู้เรียนได้เรียนมา เช่น ตะกร้อ กระบี่กระบอง หรือเขียนกฎ กติกาในการเล่นกีฬาไทยดังกล่าว ไปจนถึงขั้นตอนการเล่นกีฬาและการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ เช่น ซักเย่อ เป็นต้น หรือให้ผู้เรียนเขียนโฆษณาการจัดงานแข่งขันกีฬามวยไทย หรือการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ภายในโรงเรียนก็ได้ ทั้งนี้ครูสามารถให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการเขียนตามระดับความสามารถ โดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์แบบอื่น ๆ ตามแต่ที่ครูต้องการจะนำเสนอตามบริบทของผู้เรียน และสถานศึกษา

เมื่อผู้เรียนเขียนเกี่ยวกับนักกีฬา (หรือบุคคลอื่น) ที่ตนเองชื่นชอบเสร็จสมบูรณ์แล้ว ผู้เรียนสามารถนำเสนอผลงานของตนแก่ผู้อ่านทั้งในและนอกชั้นเรียนผ่านการใช้กระดานข่าวและการจัดแสดง รวมทั้งการนำเสนอผลงานการเขียนของตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก อินสตาแกรม และติ๊กต็อก ซึ่งกิจกรรมการเขียนในลักษณะนี้จะแสดงให้เห็นถึงความสำคัญและบทบาทของภาษาและวัฒนธรรมในชีวิตประจำวัน รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ ในการสร้างสรรค์วัฒนธรรม และอัตลักษณ์ความเป็นไทย ซึ่งเป็นการพัฒนาสมรรถนะในการสื่อสารที่จำเป็นของผู้เรียน รวมทั้งทำให้ผู้เรียนตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมเกิดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีสมรรถนะการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งได้ในท้ายที่สุด

บทสรุป

สมรรถนะการสื่อสารจัดเป็นหนึ่งในสมรรถนะหลัก 6 ประการที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนควรมีความสามารถในการใช้ภาษาบนพื้นฐานของความเข้าใจ ความเคารพในความคิดเห็นและวัฒนธรรมที่แตกต่าง ดังนั้น ภาษาและวัฒนธรรมจึงเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ ครูภาษาอังกฤษไม่ควรพัฒนาเพียงแต่ทักษะทางภาษา (การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน) ของผู้เรียนเท่านั้น หากแต่ควรสอนให้ผู้เรียนมีความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมด้วย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนยอมรับความแตกต่าง มีความยืดหยุ่น และอดทนอดกลั้นต่อวิถีปฏิบัติที่อาจมีความแตกต่างจากของตน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะสะท้อนออกมาจากความสามารถของผู้เรียนในการปรับเปลี่ยนการใช้ภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับบริบทที่หลากหลายได้

ทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมถือเป็นสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน ดังนั้น ครูภาษาอังกฤษควรให้ผู้เรียนเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง รวมทั้งทักษะการปฏิบัติตนและกลวิธีการปรับเปลี่ยนภาษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม อันจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ดำรงชีวิตและทำงานได้ อย่างไรก็ตาม ครูมักจะมุ่งเน้นแต่การสอนองค์ประกอบทางภาษาเท่านั้น ดังนั้น บทความนี้จึงนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมทางภาษาที่บูรณาการวัฒนธรรมไทย เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารของผู้เรียน โดยครูสามารถนำแนวทางนี้ไปประยุกต์ใช้ได้กับบริบทต่าง ๆ อย่างหลากหลาย

แนวทางนี้สามารถดำเนินการได้โดยครูกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และเลือกสื่อเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียน จากนั้น ครูนำสื่อเนื้อหามาปรับใช้เพื่อสร้างกิจกรรมที่มีความหมายและสัมพันธ์กับชีวิตจริง เพื่อดึงดูดและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้ ครูสามารถบูรณาการกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ทั้งทางด้านภาษาและวัฒนธรรม เพื่อเชื่อมโยงความรู้ทางวัฒนธรรมของผู้เรียนกับบริบท บุคคล สถานการณ์ และความสนใจที่เกี่ยวข้อง ด้วยแนวทางดังกล่าว ผู้เรียนจึงจะได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ อันเป็นการเตรียมความพร้อมผู้เรียนสู่การเป็นพลเมืองโลกที่ดีต่อไป

เอกสารอ้างอิง

Adair, S. (2025, February 23). *Thailand's unique Snakehead Fish Cake of Sing Buri*. The Nation. https://www.nationthailand.com/life/food/40046615?fbclid=IwZXh0bgNhZW0CMTEAAR2gotgEUlyF79wlmV7m0d-qvoCo498ldGNZu-kPQECmlldzC1VNae9CgnzY_aem_z4JXbjZH9Cg4o3YH5iGc9A

- Al-Rifa'i, F. K., Al-Majdawi, A. M. C., & Karam, H. G. (2021). Teaching culture strategies in EFL classroom. *Journal of Education College*, 2(25), 1665–1686.
- Anthony, L. (2018). *Introducing English for specific purposes*. Routledge.
- Bangkok Post. (2024a, June 4). *Buakaw to showcase Muay Thai at the 2024 Paris Olympics*. Bangkok Post. <https://www.bangkokpost.com/thailand/people/2804974/buakaw-to-showcase-muay-thai-at-the-2024-paris-olympics>
- Bangkok Post [@bangkokpost.official]. (2024b, August 8). *Buakaw Banchamek, the professional Muay Thai kickboxer who performed impressive Thai traditional boxing moves at the 2024 Olympics in Paris* [Video]. TikTok. <https://www.tiktok.com/@bangkokpost.official/video/7400688498870652178?lang=en>
- Bennett, M. J. (1997). How not to be a fluent fool: Understanding the cultural dimension of language. In A. E. Fantini (Ed.), *New ways in teaching culture* (pp. 16–21). TESOL.
- Byram, M. (2011). Intercultural citizenship from an internationalist perspective. *Journal of the NUS Teaching Academy*, 1(1), 10–20.
- Byram, M., & Golubeva, I. (2020). Conceptualising intercultural (communicative) competence and intercultural citizenship. In J. Jackson (Ed.), *The Routledge handbook of language and intercultural communication* (pp. 70–85). Routledge.
- Chamberlain, J. R. (2004). An introduction to intercultural studies. In D. Utley (Ed.), *Intercultural resource pack: Intercultural communication resources for language teachers* (pp. 7–9). Cambridge University Press.
- Galloway, N., & Rose, H. (2015). *Introducing global Englishes*. Routledge.
- Hadley, A. O. (2001). *Teaching language in context*. Heinle & Heinle Publishers.
- Kirkpatrick, A. (2011). English as an Asian lingua franca and the multilingual model of ELT. *Language Teaching*, 44(2), 212–224. <https://doi.org/10.1017/S0261444810000145>
- Kirkpatrick, A. (2014). English as a medium of instruction in East and Southeast Asian universities. In N. Murray & A. Scarino (Eds.), *Dynamic ecologies: A relational perspective on languages education in the Asia-Pacific region* (Vol. 9, pp. 15–26). Springer.
- Matyakhan, T., Chusanachoti, R., & Santos, J. A. L. (2024). “I think I speak without hesitation”: Learning-oriented assessment to enhance English oral communication of Thai pre-service teachers. *REFlections*, 31(3), 966–989. <https://doi.org/10.61508/refl.v31i3.275912>
- Matyakhan, T., Chusanachoti, R., & Imsa-ard, P. (2025). Rethinking oral communication materials: Learner-informed coursebook design in EFL higher education contexts. *International Journal of TESOL Studies*, 7(3), 167–179.
- Ministry of Education. (2008). *Basic education curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. <http://www.act.ac.th/document/1741.pdf>
- National Standards in Foreign Language Education Project. (1996). *Standards for foreign language learning in the 21st century*. Allen Press.
- Office of the Basic Education Commission. (2021). *Competency - based Education*. <https://cbethailand.com/หลักสูตร-2/กรอบหลักสูตร/สมรรถนะหลัก-6-ประการ/สมรรถนะการสื่อสาร/> [in Thai]

- Pattaraworathum, N. (2021). *Culture teaching practices of lower secondary school ELT teachers from the Global English perspective: A qualitative case study in Thailand*. [Doctoral thesis, University of Southampton]. University of Southampton Institutional Repository. <https://eprints.soton.ac.uk/452428/>
- Pattaraworathum, N. (2025). The effects of applying intercultural tasks on pre-service ELT teachers' intercultural awareness in a course on English for intercultural communication. *PASAA Journal*, 71, 121–159.
- Risager, K. (2007). *Language and culture pedagogy: From a national to a transnational paradigm*. Multilingual Matters.
- Rohmani, L. A., & Andriyanti, E. (2022). Culture teaching in EFL classes: Teachers' beliefs, attitudes, and classroom practices. *Studies in English Language and Education*, 9(1), 237–257.
- Seelye, H. N. (1993). *Teaching culture: Strategies for intercultural communication* (3rd ed.). National Textbook Company.
- Seidlhofer, B. (2011). *Understanding English as a Lingua Franca*. Oxford University Press.
- Sitthitikul, P., & Prapinwong, M. (2020). Intercultural communicative competence development in an EFL context in Thailand. In H. Lee & B. Spolsky (Eds.), *Localizing global English: Asian perspectives and practices* (pp. 65–83). Routledge.
- Surat Thani Primary Educational Service Area Office 2. (2025). *Guidelines for developing intermediate and terminal indicators*. https://www.surat2.go.th/2021/files/com_news_manual/2025-05_70634f9ae31fce4.pdf [in Thai]
- Tomalin, B. (2008). *Culture – the fifth language skill*. British Council. <https://www.teachingenglish.org.uk/professional-development/teachers/inclusive-practices/articles/culture-fifth-language-skill>
- Tomalin, B., & Stempleski, S. (1993). *Cultural awareness*. Oxford University Press.
- Wagner, M. & Byram, M. (2017). Intercultural citizenship. In Y. Y. Kim (Ed.), *The international encyclopedia of intercultural communication* (pp. 1–6). John Wiley & Sons.
- Yurtsever, A., & Özel, D. (2021). The role of cultural awareness in the EFL classroom. *Turkish Online Journal of Qualitative Inquiry*, 12(1), 102–132. <https://doi.org/10.17569/tojq.776499>
- Zapata-Barrero, R. (2019). *Intercultural citizenship in the post-multicultural era*. SAGE Publications. <https://doi.org/10.4135/9781526498465>